

Projekt

Druk nr202.....

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY LIPNO**

z dnia 2020 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Prokuratora Rejonowego w Lesznie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę Prokuratora Rejonowego w Lesznie na uchwałę Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 5 listopada 2010 r. w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lipno.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY
mgr Renata Torz
PE-LS-107/91

Uzasadnienie

Do Rady Gminy Lipno wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Lesznie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na uchwałę Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 5 listopada 2010 r. w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) organ, którego działanie jest przedmiotem skargi (w przedmiotowej sprawie organem tym jest Rada Gminy Lipno) przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu wraz z odpowiedzią na przedmiotową skargę.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY LIPNO
Bartosz Zięba
Bartosz Zięba

Załącznik do uchwały Nr

Rady Gminy Lipno

z dnia 2020 r.

Lipno, dnia 2020 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Lesznie
ul. Kasprowicza 3
64-100 Leszno

Organ administracji: Rada Gminy Lipno
ul. Powstańców Wielkopolskich 9
64-111 Lipno

**Odpowiedź na skargę
Prokuratora Rejonowego w Lesznie z dnia 20 lipca 2020 r. na uchwałę Nr XLVIII/330/2010
Rady Gminy Lipno z dnia 5 listopada 2010 r. w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko**

Działając w imieniu Organu administracji, na podstawie art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) w imieniu Rady Gminy Lipno przekazuję skargę Prokuratora Rejonowego w Lesznie z dnia 20 lipca 2020 r. wniesioną na uchwałę Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 5 listopada 2010 r. w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko wnosząc o:

- 1) oddalenie skargi w zakresie zarzutów zawartych w punktach 1-3,
- 2) uwzględnienie skargi w zakresie zarzutu zawartego w punkcie 4,
- 3) obciążenie Skarżącego kosztami postępowania.

Uzasadnienie

Do Rady Gminy Lipno wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Lesznie na uchwałę Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 5 listopada 2010 r. w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko. W treści wniesionej skargi Prokurator Rejonowy w Lesznie zarzucił istotne naruszenie przepisów prawa tj.:

- 1) art. 35 ust. 3 pkt 2 i art. 36 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.), dalej u.s.g. poprzez bezpodstawne przyznanie w § 3 ust. 4, § 11 pkt 1 i § 19 ust. 1 statutu sołectwa Radomicko zebraniu wiejskiemu kompetencji w zakresie wyboru sołtysa i rady sołeckiej, a także bezpodstawne nadanie zebraniu wiejskiemu statusu organu elekcyjnego przy wyborze sołtysa i rady sołeckiej,
- 2) art. 35 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 36 ust. 1 i 2 u.s.g. poprzez bezpodstawne przyznanie w § 17 ust. 1 statutu sołectwa Radomicko zebraniu wiejskiemu kompetencji w zakresie odwołania sołtysa i rady sołeckiej,
- 3) art. 36 ust. 2 u.s.g. poprzez bezpodstawne przyjęcie w § 7 ust. 1 i 3 oraz w § 12 ust. 1 i 2 statutu sołectwa Radomicko warunku dokonania skutecznego i ważnego wyboru Sołtysa i Rady Sołeckiej na zebraniu wiejskim, poprzez ustanowienie wymogu obecności co najmniej 20 % mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania, a w przypadku braku quorum warunku wyznaczenia nowego terminu wyborów skutecznych bez względu na liczbę osób obecnych na zebraniu,
- 4) art. 36 ust. 1 i 2 u.s.g. przez bezpodstawne przyjęcie w treści § 8 ust. 1 i 2 statutu sołectwa Radomicko, poprzez nałożenie na sołtysa obowiązku kierowania pracami rady sołeckiej oraz przez nadanie radzie

sołectkiej kompetencji do wyrażania stanowiska w formie uchwał i wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 5 listopada 2010 r. w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko w części wskazanej ww. przepisami tj. § 3 ust. 4, § 7 ust. 1 i 3, § 8 ust. 1 i 2, § 11 ust. 1, § 12 ust. 1 i 2, § 17 ust. 1 i § 19 ust. 1.

Organ administracji dokonując analizy przedmiotowej skargi stwierdził, że skarga zasługuje na uwzględnienie w części, z uwagi na obecnie obowiązujące orzecznictwo w przedmiotowych sprawach.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.s.g. gmina może tworzyć jednostki pomocnicze: sołectwa oraz dzielnice, osiedla i inne; jednostką pomocniczą może być również położone na terenie gminy miasto.

W świetle art. 35 ust. 1 i 3 u.s.g. statut takiej jednostki pomocniczej określa jej organizację i zakres działania, a w szczególności: 1) nazwę i obszar jednostki pomocniczej; 2) zasady i tryb wyborów organów jednostki pomocniczej; 3) organizację i zadania organów jednostki pomocniczej; 4) zakres zadań przekazywanych jednostce przez gminę oraz sposób ich realizacji; 5) zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej.

Analiza przepisu art. 35 ust. 3 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym wskazuje, że bezspornie to do rady gminy należy kompetencja ustalenia zasad i trybu wyboru sołtysa i rady sołectkiej. Skoro zatem Rada Gminy Lipno w statucie sołectwa ustaliła, że wybór sołtysa i rady sołectkiej winien nastąpić na zebraniu wiejskim, to jest oczywiste, że Rada w ten sposób wykonała swoją ustawową kompetencję i czynienie Radzie w tym zakresie zarzutu jest bezpodstawne.

Należy podkreślić, że ustawodawca co do wyborów sołtysa i rady sołectkiej wprowadził tylko trzy wymogi: że wybory te muszą być tajne, bezpośrednie i spośród nieograniczonej liczby kandydatów, a zasady i tryb tych wyborów muszą wynikać ze statutu danej jednostki pomocniczej. Okoliczność, że na wyborczym zebraniu wiejskim odbywają się tajne, bezpośrednie wybory spośród nieograniczonej liczby kandydatów przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania w żaden sposób nie narusza zapisu ustawy o uchwałodawczym charakterze zebrania wiejskiego.

Nieuzasadnione jest również czynienie zarzutu w zakresie przyznania zebraniu wiejskiemu kompetencji do odwołania sołtysa i rady sołectkiej. Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 kwietnia 2019 r. sygn. akt II OSK 1528/17 ustawodawca kierując się zasadą samodzielności pozostawił kwestie regulacji odwoływania (a nawet samej możliwości odwoływania) sołtysa zapisom statutów jednostek pomocniczych. Odwołanie sołtysa przez zebranie wiejskie jest dopuszczalne (nawet w głosowaniu jawnym) skoro tak stanowi statut.

Podkreślić także należy, że wskazanych wyżej kompetencji zebrania wiejskiego nie kwestionuje także Wojewoda Wielkopolski podczas oceny poddawanych mu w ramach nadzoru, uchwał co do ich zgodności z prawem. Dotyczy to także czynionego przez Skarżącego zarzutu w kwestii wymaganej liczby osób na zebraniu wiejskim. Wyrazem tego jest rozstrzygnięcie nadzorcze nr KN-I.4131.1.99.2019.3 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 22 lutego 2019 r., w którym zwrócił on tylko uwagę na nieprawidłowości w konstrukcji przepisu statutowego, stwierdzając, że „W treści tego przepisu, w ocenie organu nadzoru, zabrakło zapisu z którego wynikałoby, iż w drugim terminie zebranie wiejskie obraduje i podejmuje uchwały bez względu na liczbę uczestniczących w nim osób. Brak jest bowiem jakiegokolwiek logiki zwoływania po upływie zaledwie 15 minut drugiego zebrania wiejskiego z takimi samymi obostrzeniami jak dla zebrania pierwszego...”

Mając na względzie obowiązujące orzecznictwo sądowo-administracyjne za zasadny należy jedynie uznać zarzut Skarżącego w zakresie pkt 4 dotyczącego odrębności sołtysa i rady sołectkiej.

PR Pa ¹³⁰..2020

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu**

za pośrednictwem

Rady Gminy Lipno

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Lesznie

ul. Kasprowicza 3, 64-100 Leszno, NIP 778-11-34-985

Organ administracji: Rada Gminy Lipno

ul. Powstańców Wlkp. 9, 64-111 Lipno, NIP 697-22-34-929

S K A R G A

Prokuratora Rejonowego w Lesznie

na uchwałę Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 05 listopada 2010 r.

w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko

Na podstawie art. 3 § 2 pkt 5, art. 50 § 1, art. 53 § 3 w zw. z art. 53 § 2a, art 119 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 2325) oraz art. 70 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2019 r. poz. 740)

zaskarżam w części

uchwałę Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 05 listopada 2010 r. w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko

Powyżej wskazanej uchwale zarzucam:

- 1) istotne naruszenie art. 35 ust. 3 pkt 2 i art. 36 ust 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) poprzez bezpodstawne przyznanie w § 3 ust 4, § 11 pkt 1 i § 19 ust 1 statutu sołectwa Radomicko stanowiącego załącznik do wyżej wskazanej uchwały, zebraniu wiejskiemu kompetencji w zakresie wyboru sołtysa i rady sołeckiej, a także bezpodstawne nadanie zebraniu wiejskiemu statusu organu elekcyjnego przy wyborze sołtysa i rady sołeckiej, co stanowi regulacje nieuprawnione, albowiem niewątpliwie ustawodawca w art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nadał zebraniu wiejskiemu wyłącznie uprawnienia uchwałodawcze,
- 2) istotne naruszenie art 35 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 36 ust 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) poprzez bezpodstawne przyznanie w § 17 ust 1 statutu sołectwa Radomicko stanowiącego załącznik do wyżej wskazanej uchwały, zebraniu wiejskiemu kompetencji w zakresie odwołania sołtysa i rady sołeckiej, co stanowi regulacje nieuprawnione, albowiem niewątpliwie ustawodawca w art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nadał zebraniu wiejskiemu wyłącznie uprawnienia uchwałodawcze,
- 3) istotne naruszenie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) poprzez bezpodstawne przyjęcie w § 7 ust 1 i 3 oraz w § 12 ust 1 i 2 statutu sołectwa Radomicko stanowiącego załącznik do wyżej wskazanej uchwały, warunku dokonania skutecznego i ważnego wyboru Sołtysa i Rady Sołeckiej na zebraniu wiejskim poprzez ustanowienie wymogu obecność co najmniej 20% mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania, a w przypadku braku kworum (§ 7 ust 3) warunku wyznaczenia nowego terminu wyborów skutecznych bez względu na liczbę osób obecnych na zebraniu, co stanowi regulację nieuprawnioną, albowiem ustawa o samorządzie gminnym nie wprowadza dla ważności wyboru sołtysa oraz rady sołeckiej żadnego kworum,
- 4) istotne naruszenie art. 36 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) przez bezpodstawne przyjęcie w treści § 8 ust 1 i 2 statutu sołectwa Radomicko stanowiącego załącznik do wyżej wskazanej uchwały, poprzez nałożenie na sołtysa obowiązku kierowania pracami rady sołeckiej oraz przez nadanie radzie sołeckiej kompetencji do wyrażania stanowiska w formie uchwał, co stanowi regulacje nieuprawnione, albowiem sołtys i rada sołeczka są podmiotami oddzielnymi i brak ustawowej podstawy do

nakładania na sołtysa obowiązku udziału w pracach rady sołeckiej oraz wyrażania przez radę sołecką stanowiska w formie uchwał.

W związku z powyższym wnoszę;

- 1) na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi o stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLVIII/330/2010 Rady Gminy Lipno z dnia 05 listopada 2010 r. w sprawie statutu sołectwa Radomicko w części wskazanej wyżej wyeksplikowanymi przepisami, tj; § 3 ust 4, § 7 ust. 1 i 3, § 8 ust 1 i 2, § 11 ust 1, § 12 ust 1 i 2, § 17 ust 1 i § 19 ust 1,
- 2) na podstawie art 119 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, o rozpoznanie niniejszej skargi w trybie uproszczonym.

UZASADNIENIE

Rada Gminy Lipno, działając na podstawie art. 35 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.), na sesji w dniu 05 listopada 2010 r., po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami sołectwa, podjęła uchwałę Nr XLVIII/330/2010 w sprawie Statutu Sołectwa Radomicko. Tym samym Rada Gminy Lipno określiła organizację i zakres działania jednostki pomocniczej – sołectwa Radomicko .

Analiza wskazanej uchwały oraz stanowiącego jej załącznik – statutu sołectwa Radomicko doprowadziła do ustaleń, że zapisy wymienionych w części wstępnej skargi norm są sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa, tj. ustawą z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Odnosząc się do zarzutu skargi dotyczącego treści 3 ust 4, § 11 ust 1 i § 19 ust 1 statutu sołectwa Radomicko, w świetle których do kompetencji zebrania wiejskiego należy wybór sołtysa i rady sołeckiej, wskazać trzeba, że zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zebranie wiejskie jest organem uchwałodawczym w sołectwie, sołtys zaś - organem wykonawczym, którego działalność wspomaga rada sołecka. Zgodnie natomiast z art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym sołtys oraz członkowie rady sołeckiej wybierani są w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania. W aktualnym stanie prawnym brak jest

zatem przepisu, z którego wynikałyby uprawnienia zebrania wiejskiego do dokonywania wyboru sołtysa czy też rady sołeckiej lub poszczególnych jej członków. Z treści art. 36 ust. 2 wynika, że prawo wybierania tych organów przysługuje osobom fizycznym mającym status stałego mieszkańca sołectwa i uprawnionym do głosowania w wyborach powszechnych. Zebranie wiejskie jest zaś bytem odrębnym od ogółu uprawnionych do głosowania mieszkańców danej jednostki pomocniczej, mimo iż skład obu tych gremiów pokrywa się. Przyznanie zebraniu wiejskiemu charakteru elekcyjnego pozostaje w sprzeczności z regulacją art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, w którym ustawodawca nadał zebraniu wiejskiemu wyłącznie uprawnienia uchwałodawcze. Gdyby bowiem ustawodawca zechciał, aby wyboru sołtysa i członków rady sołeckiej dokonywało zebranie wiejskie to stosowny zapis znalazłby się w art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, poszerzając uprawnienia organu uchwałodawczego o kompetencje elekcyjne.

Podobnie rzecz się ma w przypadku treści § 17 ust 1 statutu sołectwa Radomicko. I w tym przypadku, w aktualnym stanie prawnym brak jest przepisu, który zebraniu wiejskiemu, jako organowi uchwałodawczemu, nadawałby uprawnienia do odwoływania sołtysa i członków rady sołeckiej.

Ustawa o samorządzie gminnym nie zawiera jednocześnie jakichkolwiek przepisów pozwalających na przyjęcie konstrukcji domniemania, właściwości zebrania wiejskiego w sprawach nieuregulowanych ustawą (vide: wyrok WSA w Opolu z 15 września 2009 r., sygn. akt II SA/Op 225/09; wyrok WSA w Olsztynie z 14 lutego 2017 r., sygn. akt II SA/OI 1429/16).

Przedstawiając kolejny zarzut podnieść należy, iż art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym wskazuje, że czynne prawo wyborcze przysługuje stałym mieszkańcom sołectwa uprawnionym do głosowania, zaś bierne prawo wyborcze posiada nieograniczona liczba kandydatów. Ponadto statuuje, że wybór sołtysa oraz członków rady sołeckiej następuje w głosowaniu tajnym i bezpośrednim. Przepis ten jest regulacją kompletną i mocą czytelną decyzji ustawodawcy nie zastrzega żadnego kworum dla ważności wyboru sołtysa oraz członków rady sołeckiej. W sposób niebudzący wątpliwości reguluje zatem podstawowe zasady prawa wyborczego, obowiązujące w sołectwie. Za sprzeczny zatem z art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym uznać należało z tego powodu § 7 ust 1 i 3 i § 12 ust 1 i 2 wyżej powołanego statutu, w których określono, że dla dokonania ważnego wyboru sołtysa i rady sołeckiej wymagana jest obecność, co najmniej 20% uprawnionych do głosowania mieszkańców sołectwa. W tych okolicznościach wprowadzenie w statutach dodatkowych warunków ważności wyboru, uznać należy za niedopuszczalne, ponieważ modyfikują mające charakter *ius cogens* ustawowe zasady wyboru sołtysa i rady sołeckiej (vide: wyrok NSA z 30 stycznia 2002r., sygn. akt II SA 2112/01; wyrok WSA w Olsztynie z 14 lutego 2017 r., sygn. akt II SA/OI 1446/16).

W konsekwencji za istotnie naruszające prawo należało uznać również zapisy dotyczące dalszego przebiegu procesu wyboru sołtysa i rady sołeckiej w sytuacji braku kworum ustanowionego w ust. 1 § 12. Nie można również przyjąć, aby sporne zagadnienia stanowiły element zasad i trybu wyborów organów jednostki pomocniczej, które zostały przekazane - na mocy art. 35 ust. 3 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym - do uregulowania w statucie jednostki pomocniczej.

Za niezgodne z prawem, w ocenie skarżącego, należy uznać także zapisy zawarte w § 8 ust 1 i 2 statutu sołectwa Radomicko. Wobec treści § 8 ust 1 statutu sołtysowi przypisano funkcję osoby kierującej pracami rady sołeckiej, a zatem *de facto* nałożono wyłącznie na niego obowiązek kierowania pracami rady i obowiązek uczestniczenia w jej pracach. Rada sołecka jest ciałem kolegialnym, szczególnym, charakterystycznym jedynie dla sołectwa, nie występującym poza nim w strukturze organizacyjnej innych jednostek pomocniczych gminy. Sposób działania rady sołeckiej winien być określony w statucie sołectwa. Statut sołectwa może wskazywać na prawo sołtysa do udziału w posiedzeniach rady sołeckiej, w żadnym razie nie może jednak sformułować takiego obowiązku, gdyż nie ma do tego ustawowej podstawy (vide. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, Dz. Urz. Woj. z 2011 r., nr 79, poz 1377).

W doktrynie przypisuje się radzie sołeckiej funkcje doradcze, opiniodawcze w przedmiocie spraw określonych w statucie, a także inicjujące. Rada ta może podejmować działania nie tylko na wniosek sołtysa, którego działalność wspiera, ale również z własnej inicjatywy. Rada sołecka nie została wyposażona w samoistne kompetencje i nie jest organem sołectwa. Żaden przepis prawny nie przyznaje jej takiego przymiotu. Odmienny pogląd stanowiłby wobec wyraźnego brzmienia ustawy wykładnię *contra legem*. Rada sołecka nie posiada uprawnień kontrolnych w zakresie realizacji uchwał zebrania wiejskiego, żaden organ nie może jej wyposażyć w takie uprawnienia. Rada sołecka nie jest organem sołectwa, jednakże wspomaga sołtysa i w związku z tym jej zadania muszą się mieścić w granicach kompetencji przysługujących sołtysowi oraz muszą zostać jednoznacznie określone w statucie. Zgodnie z treścią art 36 ustawy o samorządzie gminnym sołtys jest organem wykonawczym i w żadnym razie jego rolą nie jest podejmowanie żadnych uchwał, które zastrzeżone są dla kompetencji zgromadzenia wiejskiego. Takich kompetencji do podejmowania uchwał i wyrażania w takiej formie stanowiska żaden przepis ustawy nie nadaje radzie sołeckiej, która jest organem opiniodawczym i doradczym sołtysa, a forma uchwały dla zajmowanego przez radę stanowiska sugerować może jej wiążący charakter dla sołtysa i zobowiązujący do konkretnych działań, bądź zaniechań.

Wobec powyższego, w ocenie skarżącego, sformułowania zawarte w treści § 8 ust 1 i 2 statutu sołectwa Radomicko stanowią istotne naruszenie prawa

Mając powyższe na uwadze wnoszę, na podstawie art 119 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, o rozpoznanie niniejszej skargi w trybie uproszczonym i stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej przepisy § 3 ust 4, § 7 ust. 1 i 3, § 8 ust 1 i 2, § 11 ust 1, § 12 ust 1 i 2, § 17 ust 1 i § 19 ust 1 załącznika do uchwały w sprawie statutu sołectwa Radomicko.

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Piotr Jankowski

Załącznik:

- odpis skargi